

Men det har vist sig, at Maksimalpriserne ikke kunde kontrolleres, og som Regel er de ikke blevet overholdt. Kød og Kød er jo to Ting, Varerne er saa forskellige, at en effektiv Regulering paa dette Omraade i Virkeligheden maa anses for umulig. Og det har ogsaa vist sig at være Tilfældet. Publikum løber sur i alle disse forskellige Priser og Kvaliteter, og Ordningen har været en saadan, at Slagterne skulde faa dem til at løbe sur, for at de kunde eksistere. Man kan kort sige, at Ordningen ikke har været god — det er et mildt Udtryk —, fordi Opgaven i sig selv har været uløselig. Alle de skønne Kræfter, der har været anvendte paa denne Opgaves Løsning, har hidtil væsentlig været spildte. Man har spekuleret paa alle mulige og umulige Udveje, hvilket ganske tydeligt fremgaar af de Bilag, der ledsager Lovforslaget. Jeg skal give Kødudvalgets Formand, det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), den Ros, at han har slidt troligt i det hele Tiden. Han har brugt den tekniske Sagskundskab, han har kunnet faa fat paa; Kødkontorets Chef og endogsaa en Kontorchef i Landbrugsministeriet har han anvendt. Men Resultatet er blevet lige bedrøveligt. Alt er, som sagt, prøvet og overvejet; det vil ærede Medlemmer kunne se af Bilagene. Man vil saaledes af Bilag I, Underbilag 3, se, at man har drøftet, hvorledes Forholdet vilde stille sig, hvis man indførte Maksimalpris paa levende Kvæg. Herom foreligger der jo et Lovforslag, og Formanden for Kødudvalget, det ærede Medlem fra Lejre, giver i dette Bilag gode Grunde for at forkaste denne Udvej. I det Udvalg, der blev nedsat angaaende Lovforslaget om Indførelse af en Højestepris paa levende Kreaturer, er der — det er vel ikke nogen større Hemmelighed at røbe — ikke holdt Møde, efter at Udvalgets Formand, der ogsaa er det ærede Medlem fra Lejre, i det første Møde havde fremført de Grunde, der gjorde det meget betænkeligt at fastsætte en Maksimalpris paa Kvæg. Det var væsentlig de samme Grunde, som jeg havde anført ved første Behandling, saa jeg kunde ganske slutte mig dertil. Disse Grunde er ikke nogen Hemmelighed, de staar at læse i det omtalte Underbilag 3, hvor det ærede Medlem giver gode og fornuftige Grunde for ikke at sætte Maksimalpris paa levende Kvæg, ganske i Tilslutning til de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, men som man fra visse Sider ikke forstod. Nu antager jeg, at man har faaet mere Klar-

hed over dette Forhold. Det har ogsaa været drøftet og overvejet, at levende Kvæg skulde sælges paa Afregning efter slagtet Vægt. Men ved nærmere Overvejelse viser ogsaa den Udvej saa store Vanskeligheder, at man ikke har kunnet tiltræde den.

Som man kan se af Underbilag 4 — og navnlig af Underbilag 7 — har ogsaa det Spørgsmaal været overvejet at afskære Pølsefabrikker og andre Kødfabrikker fra at købe levende Kvæg. Der har været nedsat et sagkyndigt Udvalg, som i Underbilag 7 har afgivet en Erklæring, men en Erklæring, som efter en nærmere Udvikling munder ud i, at man ikke kan anbefale at gaa den Vej — det kan ærede Medlemmer læse alt sammen i Bilagene. Kødudvalgets Formand, det ærede Medlem for Lejre-Kredsen, har imidlertid, hvad der fremgaar af Underbilag 5, en Særstilling der. Han har været Tilhænger af at komme den Vej ud at have en bevægelig Eksportafgift, saaledes at Ministeren efter Skøn og Forgødtbefindende skulde have Lov til at sætte Eksportafgiften op eller ned. Naar man sætter Eksportafgiften op, maa Prisen paa Kvæg gaa ned. Dette har megen Sympati hos Formanden for Kødudvalget, men saa vidt jeg har skønnet, er han i Udvalget ene om dette, og jeg kunde ogsaa vanskelig tænke mig, at Rigsdagen vilde gaa med til at lægge en saadan Myndighed i Ministerens Haand, at han skulde kunne sætte Eksportafgiften op eller ned, efter som han skønnede.

Saa har der ogsaa været gjort Forsøg paa at faa alle Købere af Kvæg til at danne en Ring og forpligte sig til ikke at give over en vis Pris for levende Kvæg, noget mindre i Jylland end paa Sjælland — Priserne er optrykte i Underbilag 6. Men ogsaa dette har vist sig ikke at kunne praktiseres.

Slagternes Repræsentanser i Kødudvalget har foreslaaet en bevægelig Maksimalpris paa Kød. Det vil sige, at Maksimalprisen paa Kød skulde stige og falde i Forhold til, som Markedsprisen var paa levende Kvæg til forskellige Tider, i forskellige Uger. De hævder jo — og til Tider har det vistnok været med afgjort Ret —, at de ikke har kunnet arbejde under de nuværende Forhold uden Tab, og de gør gældende, at Hudeordningen har sat Prisen paa Huder ned. Overenskomsten med Amerika medførte, at de fik 25 Kr. mindre for Affald af hvert Kreatur, de slagtede, og Talgpriserne er jo ogsaa gaaet ned.

Disse Overvejelser i Kødudvalget førte